

Ása hevur mist tríggjar menn

SAKNURIN ER LÍKA SVÁRUR HVØRJA FERÐ

– Viðhvørt haldi eg, at tað er lættari at seta meg niður og syrgja, og tað er tí eg ikki havi tað gott, sigur Ása Klakkstein Danielsen, sum tríggjar ferðir í lívinum hevur upplivað at missa mann sín.

ANNIKA KUNOY IM

ANNIKA@SOSIALURIN.FO

74 ára gamla Ása Klakkstein Danielsen er fødd og uppvaksin í Kollafirði, men hevur altíð havt eitt serligt tilknýti til Klaksvíkar, har mamma hennara var frá. Hon vitjaði nógv í Klaksvík um summarið og greiðir frá, at henni dándi sera væl har.

Tá hon var 16 ára gomul fór hon til Klaksvíkar at tæna, og síðani møtti hon John Richard Klakkstein stutt eftir.

– Tá koyrdu dreingirnir bil og genturnar gingu á veginum. Eg møtti honum og vit fylgdust og gingu saman eina tíð, áðrenn vit vórðu gift í 1962, beint áðrenn eg fylti 20 ár, sigur hon.

Av tí, at eg hevði vitjað so nógv í Klaksvík, var tað natúrligt at búseta meg har. Eg veit ikki hví, men eg saknaði ikki heimbygðina tá, og foreldur míni dámdu væl, at eg valdi at búgva í Klaksvík, og har man byggur reiðrið verður heimið, sigur hon.

Bert tveir mánaðir eftir, at hon og John Richard vórðu gift misti Ása pápa sín, sum ongantíð náddi at vitja hana har.

– Tá eg varð gift segði hann, at nú visti hann, hvar hann skuldi búgva, tá hann kom til Klaksvíkar at vitja, men tað náddi hann ongantíð, sigur hon.



Ungu hjúnini Ása og John Richard Klakkstein dagin eftir at tey tey vórðu gift í 1962

Ása missir mann sín

John Richard og Ása fingu fyra børn, og hann arbeiðdi sum sjálvstøðugur reiðari, og Ása var heima og ansaði eftir børnunum. Tey fingu tveir dreingir og tvær gentur. Hon var nógv virkin í samkomuarbeiði og á Zarepta um sumrin. Soleiðis gingu árin, og 32 ár inn í hjúnabandið fingu tey mistanka um, at okkurt var galið hjá John Richard, tí hann var so illa fyri.

– Vit høvdu ein mistanka um, at okkurt var galið. Hann fór til lækna, men hann átti ongan journal hjá læknanum, tí hann hevði ongantíð gingið til lækna. Hann dugdi øgiliga væl at goyma tað, at hann var so illa fyri, greiðir Ása frá.

John Richard fær tá staðfest krabba og tá hevði krabbin spreitt seg alla staðir, og tí fekk hann onga

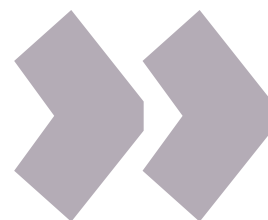
viðgerð.

– Hann segði læknanum, at hann ikki skuldi siga sær, hvussu langa tíð hann hevði eftir at liva í. Tað gjørdi lækurin heldur ikki, tí tað visti hann ikki. Vit vórðu innløgð saman á Landssjúkrahúsinum í eina tíð, og síðani vórðu vit flutt á Klaksvíkar Sjúkrahús. Eftir eina tíð kom hann tá heim aftur, og eg tók mær av honum alla sjúkralegu hansara, sigur hon.

Ása greiðir frá, at hann var øgigliga illa fyri og stóðan bert versnaði teir 18 mánaðirnar hann var sjúkur.

– Seinastu nátt sína hevði hann so nógva pínu, og vit fóru á sjúkrahúsið. Tað var ógvuliga hart at siggja hann svinna burtur, sigur hon.

– Eg fekk tað størsta sjokkið, tá eg fekk at vita, at hann var sjúkur. Eg hugsaði nógv um, at eg fór at



Tað var eitt forferdilig tómrúm aftana, tí John Richard hevði við so nógv fólk at gera. Eftir nakrar mánaðir ringdi telefonin ikki meir, og tað var ómetaliga einsligt. Einferð lyfti eg hornið upp á telefonini fyri at vita, um hon var í ólagi, tí ongin ringdi longur. Alt steðgaði upp, og tað bleiv sum í grøvini